

VIAȚA ȘI PARACLISUL SFINTEI MUCENIȚE

ALEXANDRA ÎMPĂRĂTEASA

EDITURA SF. NECTARIE

SF. NECTARIE
EDITURA

VIAȚA ŞI PARACLISUL
SFINTEI SLĂVITEI MUCENIȚE ALEXANDRA

TROPAR

glas 2, asemenea cu: „*Cel ce Te-ai înălțat...*”

Cel ce voieşte tuturor oamenilor mântuirea te-a scos, Alexandra, din rătăcire și a așezat înlăuntrul tău dorul iubirii Lui. Pentru aceasta, văzând tu mărturisirea lui Gheorghe, îndată ai tăgăduit împărăția cea stricăcioasă și, dându-ți sufletul lui Hristos, te rogi pentru cei ce te cinstesc.

CONDAC

glas 2, asemenea cu: „*Păzitoarea creștinilor*”

Cel ce râvnește ca toți oamenii să se mântuiască, chematu-te-a și pre tine, Alexandra, din închinarea idolească la cunoașterea Lui, când te minunai de a lui Gheorghe răbdare întru chinuri și de bărbăteasca lui stăruință; pentru aceasta, prin moarte năprasnică părăsind slava împărăției, credincioșilor te-ai făcut solitoare.

MEGALINARIA

Bucură-te, Alexandra, ceea ce de dragostea lui Hristos ai fost străpunsă, și de împărățiile cele stricăcioase îndată te-ai lipsit, și înainte de moarte de sabie sufletul, în chip minunat, ți l-ai dat Făcătorului tău.

VIAȚA ȘI PARACLISUL
Sfintei Slăvitei Mucenițe
ALEXANDRA ÎMPĂRĂTEASA
cea care a pătimit împreună cu
Sfântul Mare Mucenic Gheorghe

Paraclisul a fost alcătuit în Sfântul Munte al Athonului de către

Ieromonahul Athanasie Simonopetritul

Imnograful Sfintei Marii Biserici a lui Hristos

Tipărite cu binecuvântarea
Înalt Preasfințitului Părinte
TIMOTEI
Arhiepiscopul Aradului

SF. NECTARIE

VIAȚA SFINTEI SLĂVITEI MUCENIȚE

ALEXANDRA ÎMPĂRĂTEASA

cea care a pătimit împreună cu

Sfântul Mare Mucenic Gheorghe

Nu fără de folos va fi ca aceia care, iubind pre Sfânta Mucenică Alexandra, îi cer mângâierea și-i aduc cinstire prin psalmodierea *Paraclisului*, să cunoască și puținele amănunte care au ajuns până la noi din viața și pătimirea ei. Însă, deși puține, sunt destule pentru a putea da conținut rugăciunii noastre, înțelegând cele cântate, și pentru a ne face să ne apropiem de Sfânta cu cinstire, cu dragoste și dorință de imitare. De asemenea, de folos sunt și pentru că mintea nu se poate desfăta necontenit în aceeași lucrare, ci uneori vrea o rugăciune simplă, de un singur gând, făcută cu

încordare, alteori, dimpotrivă, scrutând zidirea, se împărtășește așa de slava atotînțeleptului Meșter, care pe toate întru pricepere le-a făcut. Dar sunt și răstimpuri în care, cântând, se curăță de gânduri și înțelesuri pătimașe sau potolește învolburarea mâniei. Câteodată însă, descurajată de iuțimea și viclenia vrăjmașilor sau de asprimea războiului, cuprinsă fiind de lâncezeală și descurajare, s-ar putea să nu găsească leac de mai mare ajutor ca citirea despre izbânzile unor iubitori de Dumnezeu și despre felul cum și-au sfârșit aceștia viața ca să le poată urma credința. Acestea, așadar, purtându-le în cugetare, ne-am îndemnat să așezăm înaintea *Canonului de mângâiere* faptele care au proslăvit-o pe această muceniță.

Sfânta Muceniță Alexandra a fost soția sângerosului împărat Dioclețian și a trăit în vremea celei mai lungi și mai crunte prigoane duse asupra creștinilor. Însă tocmai aceasta, după cum vom vedea, i s-a făcut ei pricină pentru dobândirea unei mai mari împărății, a adevăratei împărății, și pentru a deveni mireasă a Împăratului celui veșnic și nestricăcios.

Deci Diocleţian (284-305), cel cu nume rău, uneltitor de rele şi făptaş al multor ucideri, dar şi foarte credincios zeilor păgâni, împărăţea pe atunci în provinciile răsăritene ale Imperiului Roman. Stăpânit fiind de frică şi dorind să-şi cunoască viitorul, obişnuia să caute semne prevestitoare despre cele ce aveau să se întâmple prin junghierea de animale idolilor. Odată, câţiva dintre slujitorii săi care erau de faţă, fiind creştini în ascuns, s-au însemnat cu semnul nemuritor al cinstitei Cruci, izgonind astfel pe demoni şi tulburând jertfele păgâne. Haruspicii, cuprinşi de învolburare, nu mai vedeau în măruntaie semnele obişnuite şi de aceea, fiind nevoiţi să jertfească de mai multe ori, au spus că jertfele nu dau răspuns deoarece la ceremonii iau parte şi unii care nu cinstesc pe zei. Atunci Diocleţian, înnebunit de ură, a poruncit la început ca toţi cei ce se găseau în palat să aducă jertfe, iar dacă se împotrivesc, să fie biciuiţi. La toate acestea s-a adăugat şi ura Cezarului, ginerele său, răul şi păgânul Galeriu, care, stârnit de mama lui, pe nume Romula, şi nu mai puţin

încrezător în născocirile păgânești decât aceasta, dorea cu vrăjmășie moartea creștinilor.

Așa că toată iarna aceea s-au sfătuit asupra acestor lucruri, Dioclețian ținând mult timp piept furiei lui Galeriu, arătându-i cât de primejdios ar fi să tulbure pacea întregii lumi, să verse sângele atâtor oameni, spunând că creștinii obișnuiesc să moară de bunăvoie și că ar fi îndeajuns să-i oprească de la această credință pe cei din palat și pe soldați. Totuși, neizbândind nimic, s-a hotărât să asculte și părerea sfetnicilor săi. Și astfel, adunându-se cu ei la sfat, au vorbit pe rând, potrivit rangului fiecăruia. Unii, care îi urau pe creștini, au socotit că aceștia trebuie uciși ca niște potrivnici ai zeilor și dușmani ai cultelor publice. Alții, cunoscând voința Cezarului (Galeriu), s-au unit în aceeași părere, fie de teamă, fie din dorința de a-i face pe plac. Totuși, împăratul nu și-a dat consimțământul dorind să întrebe zeii, și așa a trimis un haruspiciu la oracolul lui Apolo din Milet, care i-a răspuns în chip potrivnic lui Dumnezeu. Astfel, împăratul a fost nevoit

să-și schimbe hotărârea, poruncind să nu fie vărsare de sânge, deși Cezarul voia să fie arși de vii cei ce nu primeau să jertfească.

A doua zi, în 24 ale lui februarie din anul de rea pomenire 303, s-a dat un edict prin care toți creștinii care nu primeau să se închine zeilor să fie scoși din dregătorii, fiind amenințați cu chinurile și neavând putința să se apere în vreun fel. Dar Galeriu, nefiind mulțumit de hotărâre și încercând să-l silească pe împărat a primi planul său, a dat foc palatului prin slujitori de taină, învinuindu-i de acest lucru pe creștini. Și așa Dioclețian, cuprins de furie, a început a-i supune chinurilor și a-i trece prin foc, nevinovați fiind, chiar pe slujitorii săi cei apropiați, el însuși stând de față. Ura acestuia s-a dezlănțuit, îndreptându-se împotriva tuturor creștinilor.

După acestea, împăratul a chemat de pretutindeni la sine, în Nicomidia, pe dregătorii săi la sfat. Între aceștia era și minunatul ostaș al lui Hristos, Gheorghe, care a fost cinstit de împărat pentru vitejia sa în război numindu-l conducător de oaste în garda imperială, fiind el

în vârstă de doar 20 de ani. Acesta, întărit de Dumnezeu și lepădând toată frica omenească, încredințându-se că a venit vremea să mărturisească dinaintea tuturor credința sa în Hristos, s-a înfățișat în mijlocul adunării și a început să-l mustre pe împărat pentru nedreptatea pe care o făcea creștinilor. Împăratul, uimit de o asemenea îndrăzneală, a încercat mai întâi să-l înduplece prin cuvinte prefăcute să se lepede de astfel de vorbe și să jertfească zeilor strămoșești, însă văzând stăruința lui Gheorghe, a poruncit să-l scoată din adunare și să-l dea la chinuri.

Atunci Gheorghe a fost supus la multe feluri de chinuri: lovirile cu sulița, lespezile de piatră așezate pe piept, trasul pe roată, groapa cu var, încălțămintea cu cuie, băutura otrăvită, bătaia cu vine de bou și toate celelalte chinuri, însă acestea n-au putut să-l facă să se lepede de credința sa, ci mai mult, întru toate covârșind durerea cu dragostea lui pentru Hristos, a rămas neclintit în hotărârea sa. Drept aceea, în toiul unor asemenea încercări sângeroase, Hristos Însuși l-a întărit cu putere dumnezeiască și

mângâiere, încât, fără de veste, văzduhul s-a în-nourat și s-a auzit un glas din cer zicând: „Nu te teme, Gheorghe, că Eu sunt cu tine!“; și s-a făcut arătare de înger în toată strălucirea, care l-a vindecat pe Sfânt de toate ranele și l-a scos din uneltele de schingiuire. Văzând aceste semne minunate, ostașii au alergat degrab ca să le vestească împăratului, aducându-l dimpreună cu ei și pe Gheorghe, care-i urma nevătămat, purtător de biruință fiind și slăvind pe Dumnezeu.

Însă harul Sfântului Duh care-l adumbrea pe Gheorghe și totodată vestirea celor întâmplate nu puteau să nu atingă inimile celor care-L doreau pe Dumnezeu, măcar că petreceau întru neștiință, și care, fără să-L cunoască, Îl căutau acolo unde nu era. Cea dintâi dintre aceștia a fost însăși împărăteasa Alexandra, care, văzându-l pe Gheorghe vindecat în chip minunat și auzind și de arătarea îngerească, a cunoscut îndată Adevărul, cuprinsă fiind de același Duh care era peste Mucenic și a voit cu îndrăzneală să-L mărturisească pe Hristos chiar atunci. Însă văzând-o eparhul Magnențiu, mai înainte de a

afla împăratul, a oprit-o și a poruncit unora din gardă să o ducă la palat. Aici împărăteasa a mai petrecut câteva zile urmărind minunile care se săvârșeau cu Gheorghe, marele mărturisitor al lui Hristos.

Iar după câteva zile, împăratul, înconjurat de toată suita și de o mare mulțime de oameni, l-a chemat pe Gheorghe în capiștea lui Apolo ca să-l facă să se lepede de Hristos și să aducă jertfele cele păgânești. Intrând în capiște, sfântul mucenic, făcându-și semnul crucii, a poruncit unuia din idoli să spună cine este Dumnezeul cel adevărat, iară demonii, tulburându-se, au ieșit cu zgomot mare dintr-însul, prăvălindu-l la pământ și mărturisind că Hristos este Dumnezeul cel adevărat. Neputând răbda aceasta, cei ce credeau în idoli l-au prins pe Sfânt și l-au adus degrab înaintea împăratului, cerând pedepsirea lui.

Auzind tulburarea și văzând mulțimea întărâtată cerând moartea atletului lui Hristos, împărăteasa Alexandra n-a mai răbdat, a luat hotărârea cea mai de pe urmă, hotărârea pentru

stadia cea aducătoare de nestricăcioasă cunună și pentru palestra în care cel biruit iese biruitor și cel omorât dobândește viața veșnică. Ieșind așa din palat și străbătând mulțimea adunată, a mărturisit și ea înaintea tuturor, cu îndrăzneală, pe Hristos ca Dumnezeu adevărat. Apoi, căzând la picioarele mucenicului, defăima nebunia tiranului, ocărând pe zei și pe cei ce se închină lor. Iară împăratul, văzând pe soția sa, pe împărăteasă, cu o așa îndrăzneală slăvind pe Hristos, defăimând idolii și căzând la picioarele mucenicului, s-a învârtoșat la inimă, precum odinioară Faraon, și, cuprins de nestăpânită furie, a zis către dânsa: „Ce-ți este ție, Alexandra, că lipindu-te de vrăjitorul și fermecătorul acesta, te lepezi de zei cu atâta nerușinare?“ Însă împărăteasa nu i-a răspuns niciun cuvânt. Atunci împăratul, umplându-se de și mai multă nebunie, n-a mai făcut nicio altă cercetare despre Gheorghe, nici despre împărăteasă, ci îndată a hotărât pedeapsă de moarte pentru amândoi într-acest chip: „Gheorghe cel rău, care a mărturisit că este creștin și a hulit mult asupra zeilor

și asupra mea, dimpreună cu Alexandra, împărăteasa mea, care s-a amăgit de vrăjile lui și cu asemenea nebunie a ocărât pe zei, poruncesc să fie tăiați cu sabia!"

Atunci ostașii rânduiți pentru aceasta i-au luat pe cei doi și i-au târât în temniță. Iară împărăteasa, cu sârguință urmând Sfântului și plinindu-și alergarea cea cu dorire la moartea mucenicească, se ruga în temniță lui Dumnezeu, așteptând cununa slavei din mâinile Împăratului cel veșnic. Și rugăciunile i-au fost primite, astfel că, în noaptea dinaintea aducerii la împlinire a pedepsei, Alexandra și-a dat cu pace sufletul în mâinile Domnului.

Văzând aceasta, adică disprețuirea vremelnicei împărății și a împăratului celui pământesc, precum și mărturisirea lui Hristos și moartea pentru El a stăpânei lor Alexandra, slugile acesteia, Apolo, Isaachie și Codrat, au crezut și ei în Hristos. Deci, înfățișându-se și aceștia cu îndrăznire înaintea împăratului, l-au mustrat numindu-l călcător de lege și ocărându-l că de însăși femeia sa nu i-a fost milă. Acela însă,

mâniindu-se, a poruncit să fie duși în temniță, cugetând noaptea întreagă cu ce fel de moarte să-i piardă. Și așa dimineața, scoțându-i din temniță, Codrat a poruncit să fie tăiat cu sabia, iar Apolo și Isaachie să fie duși din nou în temniță și să fie uciși cu foamea. Iară după câteva zile, istoviți fiind de foame, și-au dat și aceștia sufletele lor în mâinile Domnului. Biserica a rânduit ca pomenirea lor să se săvârșească în aceeași zi cu Sfânta Muceniță Alexandra, a cărei mărturisire i-a însuflețit și pe dânșii să primească moartea cea mucenicească pentru Hristos.

Cu ale ei sfinte rugăciuni și cu ale celor împreună cu dânsa pomeniți, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi! Amin.

CANON DE MÂNGÂIERE

către Sfânta Slăvita Muceniță

ALEXANDRA ÎMPĂRĂTEASA

a cărei pomenire se face în 21 de zile ale lui Aprilie

Alcătuit în Sfântul Munte al Athonului de către

Ieromonahul Athanasie Simonopetritul

Imnograful Sfintei Marii Biserici a lui Hristos

la cererea de sfinți iubitoare

a preaevlavioasei d. Alexandra Cândea

din Cluj-Napoca

CANON DE MÂNGÂIERE
către Sfânta Slăvita Muceniță

ALEXANDRA ÎMPĂRĂTEASA

De este preot, zice:
Binecuvântat este Dumnezeul nostru...
Iar de nu este preot, zice:
Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pre noi.
Strana: **Î**mpărate ceresc, **S**finte Dumnezeule, **P**reasfântă Treime, **T**atăl nostru;
Preotul:
Că a Ta este împărăția...
Strana: **D**oamne miluiește (de 12 ori),
Slavă, **Ș**i acum,
Veniți să ne închinăm (de 3 ori), apoi

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău, auzi-mă întru

dreptatea Ta. Și să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndreptăți înaintea Ta tot cel viu. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, smerit-a la pământ viața mea, așezatu-m-a întru întunerece ca pre morții veacului. Mâhnitu-s-a întru mine duhul meu, și întru mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la facerile mâinilor Tale am cugetat. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă Ție. Degrabă auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu: nu întoarce fața Ta de la mine, și mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineața mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne, la Tine am scăpat. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei viia, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul

meu; și întru mila Ta vei sfârși pre vrăjmașii mei, și vei pierde pre toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta și să nu intri la judecată cu robul Tău.

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta și să nu intri la judecată cu robul Tău.

Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept.

Slavă, Și acum, Aliluia (de 3 ori) și
Dumnezeu este Domnul (de 3 ori);

iar apoi troparele

glas 2, asemenea cu: *„Cel ce Te-ai înălțat..."*

Cel ce voiește tuturor oamenilor mântuirea te-a scos, Alexandra, din rătăcire și a așezat înlăuntrul tău dorul iubirii Lui. Pentru aceasta, văzând tu mărturisirea lui Gheorghe, îndată ai tăgăduit împărăția cea stricăcioasă și, dându-ți sufletul lui Hristos, te rogi pentru cei ce te cinstesc.

Slavă... Și acum..., *a Născătoarei*, asemenea

Niciodată nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, a vesti puterile tale noi, nevrednicii; că de nu ai fi stat înainte rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi mântuit dintru atâtea primejdii? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? De la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că pre robii tăi pururi îi izbăvești din toate nevoile.

apoi: Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește, că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și ce este viclean înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptățești întru cuvintele Tale și să biruiești când Te vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi bucuria mântuirii Tale și cu duh povățuitor mă întărește. Învăța-voi pre cei fărădelege căile Tale și cei necinstitori la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, aș fi dat: arderi de tot nu vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul zdrobit, inimă zdrobită și smerită Dumnezeu nu va defăima. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pre altarul Tău viței.

Canonul

al cărui acrostih este

De săgeata lui Veliar păzește-mă, o, muceniță Alexandra.

A(thanasie)

Cântarea 1. Glasul 8

Irmos: *„Apa trecând-o"*

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Slava împărăției celei pământești înțeleptește ai tăgăduit-o, Alexandra, pentru Hristos, și dorind dumnezeiasca mucenicie, ajuns-ai întru împărăția Acestuia.

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Când întru rătăcirea idolilor fiind, cinstită, ai văzut lumina lui Hristos, mistuitu-te-ai întru totul de dorire și cu Acesta unindu-te, Alexandra, nu lipsi a te ruga pentru noi.

Slavă...

Albă arată, Alexandra, haina preaticălosului meu suflet prin cinstitele tale

rugăciuni, ceea ce slava raiului o ai aflat și de aproape privești fața lui Hristos.

Și acum..., *a Născătoarei*

Văzutu-s-a pântecele tău scaun și tron împărătesc, ca cel ce a purtat pre Hristos, pre Care, Împărăteasă, împreună cu Alexandra, stăruitor rugați-L pentru cei credincioși.

Cântarea a 3-a

Irmos: *„Doamne, Cela ce ai făcut..."*

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Cu săgeata dumnezeieștii iubiri a lui Iisus rănitu-te-ai, mărită, văzând luptele și nevoințele Purtătorului de biruință; pentru aceasta și mie, Alexandra, dăruiește-mi, prin cererile tale, dragostea Stăpânului.

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Din furtuna războiului înțelegător izbăvește-mă și rumpe lanțurile robiei patimilor cu solirile tale, Alexandra, sporindu-mi, rogu-te, dumnezeiasca iubire,

cea către Domnul, căreia te-ai înrobit.

Slavă...

De cursele vicleanului șarpe izbăvește-mă și lațurile cele stricătoare de suflet cu rugăciunile tale sfărâmă-le, cuvioasă, ca, săvârșindu-mi viața, să-L văd, Alexandra, pre Hristos cel preadorit.

Și acum..., *a Născătoarei*

Sfințită și cuvântătoare jertfă arată-mă Fiului tău, precum pre Alexandra, de Dumnezeu fericită, și învrednicește-mă împărăției cerurilor, unde toți sfinții se veselesc.

Izbăvește pre cei ce te cinstesc, împărăteasă Alexandra, de toate uneltirile răuvoitorului și deschide cu rugăciunile tale porțile împărăției lui Hristos.

Caută cu milostivire, Preacântată, de Dumnezeu Născătoare, spre necazul meu cel cumplit al trupului și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia: *Miluiește-ne pre noi, Dumnezeule*, la care pomenește pre cei pentru care se face Paraclisul. Strana: *Doamne miluiește* (de 12 ori), apoi ecfonisul: *Că milostiv*; iar strana zice:

Sedealna, glas 4, asemenea cu:

„Cele de sus căutând...“

Împărăteasă Alexandra, de Dumnezeu cugetătoare, ceea ce prin iubirea lui Hristos ai călcat în picioare slava lumii, acoperă pre cei ce te cinstesc și-i păzește, dăruindu-le putere împotriva vrăjmașului.

Cântarea a 4-a

Irmos: *„Auzit-am, Doamne...“*

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Alexandra, întru-tot-lăudată, îndepărtează pre ispititorul de la robii tăi, curățindu-ne gândurile și înnoind întru noi pomenirea lui Hristos.

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Izbăvește de toată răutatea pre cei care

cad la tine, cinstită împărăteasă, și dă lor pacea neclătinată, care vine de la Domnul.

Slavă...

Alexandra, de Dumnezeu înțelepțită, disprețuirea cinstirilor vremelnice și smerenie dă robilor tăi, celor care voiesc să urmeze viețuirii tale.

Și acum..., a Născătoarei

Preacurată Stăpână, sufletele celor ce te măresc cu dorire, luminează-le cu lumina lui Hristos, pre Care Soare preastrălucitor L-ai născut lumii.

Cântarea a 5-a

Irmos: *„Luminează pre noi..."*

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Întru răbdare învrednicește-i a străbate, Alexandra, viața aceasta mult tulburată pre cei ce cinstesc bunătatea ta și adormirea ta o fericesc.

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Străini de faptele cele viclene păzește-i, Alexandra, pre cei ce cu toată inima te

laudă și frica Domnului, Celui de viață izvorâtor, neîmpuținată o țin.

Slavă...

Când somnul greu al nepurtării de grijă vine și doboară cu silnicie sufletele, trezvie mântuitoare dă-ne, împărăteasă, cu rugăciunile tale către Domnul.

Și acum..., a Născătoarei

Boalele sufletelor și ale trupurilor vindecă-le, Maică, ceea ce ai născut pre Iisus tămăduitorul, și sănătate făr' de nicio spaimă dă-ne, precum știi, degrabă.

Cântarea a 6-a

Irmos: *„Rugăciunea mea..."*

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Ca un cerb la apă grabnic ai alergat, Alexandra, la Mântuitorul, trecând cu vederea bucuriile vieții și lipsindu-te de vrednicia împărătească; pentru aceasta, și pre mine din izvoarele lui Iisus, cele de viață dătătoare, învrednicește-mă să beau.

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Bărbăția mucenicilor te-a umplut, Alexandra, de minunată iubire de osteneală, pentru aceasta, rânduită ai fost lui Hristos, dorind să-ți săvârșești viața mucenicește, pre care dor dă-mi-l și mie, cinstită, ca să duc mucenicia conștiinței întreaga viață.

Slavă...

Îndepărtând, Alexandra, toată ispita bunului trai împărătesc, ridicat-ai crucea Domnului, cea purtătoare de viață, Căruia, prin rugăciunile tale, prieten arată-mă, ca să moștenesc raiul cel dorit întru care sălășluiești.

Și acum..., a Născătoarei

Lipsindu-mi graiurile, Stăpână, ca laudă vrednică s-aduc slavei tale, pre al lui Gavriil preaveselitor „Bucură-te" îl răpesc și cu acesta îndrăznesc a te cânta pre tine, pre care toate oștile îngerilor, fără tăcere, te slăvesc.

Izbăvește pre cei ce te cinstesc, împărăteasă Alexandra, de toate uneltirile rău-

voitorului și deschide, cu rugăciunile tale, porțile împărăției lui Hristos.

Curată, care prin cuvânt pre Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul zice ectenia: *Miluiește-ne pre noi*, la care pomenește iarăși, ca la Cântarea a 3-a, cu ecfonisul *Că milostiv și iubitor de oameni*, apoi

Condacul, glas 2, asemenea cu: *„Păzitoarea creștinilor“*

Cel ce râvnește ca toți oamenii să se mântuiască, chematu-te-a și pre tine, Alexandra, din închinarea idolească la cunoașterea Lui, când te minunai de a lui Gheorghe răbdare întru chinuri și de bărbăteasca lui stăruință; pentru aceasta, prin moarte năprasnică părăsind slava împărăției, credincioșilor te-ai făcut solitoare.

Prochimen. Glas 4.

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeul lui Israil.

Stih: **S**finților celor din pământul Lui, minunate a făcut Domnul întru dânșii.

Evanghelia

Din Sfânta Evanghelie de la Luca...

(XXI, 12-19)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Își vor pune mâinile pre voi și vă vor prigoni, dându-vă în sinagogi și în temnițe, ducându-vă la împărați și la dregători pentru numele Meu. Și va fi vouă spre mântuire. Puneți deci în inimile voastre să nu gândiți de mai înainte ce veți răspunde, căci Eu vă voi da gură și înțelepciune, căreia nu-i vor putea sta împotrivă, nici să-i răspundă toți potrivnicii voștri. Și veți fi dați și de părinți și de frați și de neamuri și de prieteni, și vor ucide dintre voi, și veți fi urâți de toți pentru numele Meu. Și păr din capul vostru nu va pieri. Prin răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre.

Slavă..., glasul 2

Pentru rugăciunile dumnezeieștii Alexandra, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

apoi Stihira glas 6, asemenea cu:
„Toată nădejdea“

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Alexandra preacinstită, de dumnezeiască dragoste umple-mă, precum și tu, lepădând împărățiile cele stricăcioase, te-ai umplut. Focul iubirii lui Hristos aprinde-l, ca să alerg precum cerbul la apa cea nestricăcioasă, și viață veșnică dăruiește-mi. Cursele gătite mie într-ascuns de cel viclean sfărâmă-le toate, ca întru păzirea poruncilor dumnezeiești să

mă învrednicesc de sălășluirea raiului cu tine, împărătească, împreună.

Cântarea a 7-a

Irmos: *„Tinerii cei ce au mers..."*

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Tirania patimilor, împărătească, mă silește a mă despărți de Hristos, pentru aceea cu stăruință te rog, cu rugile tale întărește-mă ca, înainte-ți stând, să cânt: Binecuvântat este Dumnezeu întru toți sfinții Săi!

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Pre Stăpânul cel peste toate iubindu-L, muceniță, moartă te-ai făcut de bunăvoie, Alexandra, înainte de sabie. Pentru aceasta, și pre noi învrednicește-ne să murim de bunăvoie, pentru Hristos, în fiecare zi.

Slavă...

Unită fiind cu Domnul, călcat-ai în picioare înșelăciunea idolilor; pre mine însă, Alexandra, învrednicește-mă să biruiesc cu cuget bărbătesc voile trupului

și să sfărâm capul vrăjmașului.

Și acum...,a Născătoarei

Flacăra păcatului stinge-o, ceea ce ești rug nears, răcorind chinuitul meu suflet, și te rog, fă să-mi răsară virtuțile care mă unesc cu preadulcele Hristos, Mirele cel dorit.

Cântarea a 8-a

Irmos: *„Pre Împăratul...“*

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Întunericul împătimirii minții mele dezleagă-l, Alexandra, Domnului rugându-te, și a umbla întru lumina Lui învrednicește-mă.

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Din pământeasca împărăție mutată ai fost, Alexandra, întru întinsa împărăție a lui Hristos, pre care dă-o tuturor celor ce te cinstesc.

Slavă...

Pomului de care te desfătezi în raiul cel dulce, Alexandra, arată-i părtași pre toți cei ce în imne laudă nevoința ta.

Și acum..., a Născătoarei

Ceea ce în chip nestricăcios ai născut pre Mântuitorul, nestricat păzește-mă, Fecioară, de amărăciunea rătăcirii vrăjmașului celui uneltitor de rele.

Cântarea a 9-a

Irmos: „*Cu adevărat, Născătoare...*“

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Biruind vitejește, maică Alexandra, cursele amăgirilor celor aducătoare de stricăciune, împreună-biruitori arată-i pre toți iubitorii de mucenici.

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Căprioară de Hristos însăgetată, Alexandra, de săgeata Domnului săgetați a fi învrednicește-ne, ca împreună să trăim cu toți sfinții.

Stih: Sfântă a lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Cu curgerile cele de miere ale raiului desfătându-te, ca una care vezi fața Domnului, nu lipsi a soli pentru noi, muceniță.

Slavă...

Sfintele tale mâini ridică, dumnezeiască Alexandra, la Împăratul veacurilor și cere să ne mântuim noi, cei ce cinstim pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei

Nevrednic fiind din pricina multor poticniri, ceea ce ești cu totul fără de prihană, înaintea bunului Iisus, pre tine împreună cu Alexandra, solitoarea mea, apărătoare vă pun.

apoi *Cuvine-se cu adevărat...* și

Megalinariile

Bucură-te, Alexandra, ceea ce de dragostea lui Hristos ai fost străpunsă, și de împărățiile cele stricăcioase îndată te-ai lipsit, și înainte de moarte de sabie sufletul, în chip minunat, ți l-ai dat Făcătorului tău.

Cu Purtătorul de biruință cel minunat, dimpreună cu Apolo, Codrat și Isaachie, cinstiții tăi împreună-alergători, de

Dumnezeu cugetătoare Alexandra, pentru noi Stăpânului cu stăruință rugați-vă.

Cu sfintele tale rugăciuni păzește, Alexandra, pre toate cele de un nume cu tine, care cu evlavie săvârșesc luminat dumnezeiască pomenirea ta, și cu tine, ca mijlocitoare către Hristos, s-au îmbogățit.

Vrednici ne fă, Alexandra, de dumnezeiasca împărăție a lui Iisus pre cei care îți cerem, cinstită muceniță, sfintele rugi și de dorul tău după mucenicie ne minunăm.

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuim.

După care zicem:

Sfinte Dumnezeule. Preasfântă Treime. Tatăl nostru.

Preotul: *Că a Ta este împărăția*. Apoi troparele de umilință, glas 6: *Miluiește pre noi, Doamne...*, Slavă... *Doamne, miluiește pre noi...*, Și acum... *Ușa milostivirii.*

Preotul zice ectenia: *Miluiește-ne, Dumnezeule* cu ecfonisul: *Că milostiv*; apoi face otpustul mic, însă fără a zice: *Pentru rugăciunile*, apoi

Troparul glas 2, asemenea cu: *„Când de pre lemn...“*

Ca ceea ce cu Hristos împreună împărățești și te-ai îmbogățit cu îndrăzneala, dumnezeiască împărăteasă, solește pentru noi, credincioșii, care te punem mijlocitoare, și vindecarea slăbiciunilor și boalelor noastre, Alexandra, îți cerem cu dorire, ca să fim aflați curați la judecată și să stăm, împreună cu tine, înaintea Lui.

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pre noi din toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalț, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

și apoi acestea pe glas 1:

De toate primejdiile păzește pre robii tăi, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, ca să te slăvim pre tine, nădejdea sufletelor noastre.

Pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă nouă și ne miluiește pre noi, ca un singur îndurat.

și preotul încheie zicând:
Pentru rugăciunile...

Distih

Vrednic mă arată împărăției lui Hristos
Pre mine, cel ce îndrăznesc către tine,
împărăteasă Alexandra.

Scrisu-s-a acest Canon de mângâiere în
Sfânta Mănăstire Simonos Petras
din Sfântul Munte Athos,
la 21 noiembrie 2012.

Cuprins

Comenzi:

Editura SFÂNTUL NECTARIE
Arad, str. Tudor Vladimirescu nr. 5
Tel: 0740 300 874; 0733 694 301
0723 367 686
Fax: 0257 255 735
email: sfnectariear@yahoo.com

sau

S.C. Egumenița S.R.L. O.P. 3
C.P. 301
800730 Galați
tel./fax: 0236-326.730
e-mail: editura@egumenita.ro
www.egumenita.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României, ATANASIE SIMONOPETRITUL, ieromonah; Sfânta Muceniță Alexandra Împărăteasa: viața și paraclisul / ierom. Atanasie Simonopetritul. - Arad : Editura Sfântul Nectarie, 2013; ISBN978-606-92843-2-2; 235.3 Alexandra